

håddvalissi aidata. Et sedda ikla súddame-
likko rómoga teggid, ja pealegi feik muud
jummalakartlifud kõmbed holega tagga-
noudsid, seddasamma fallist meet korjasid
ennestele sellega, et piddasid omma firriko
ja kodust pühhitsemist sure au sees. —
Se armas pölli, mis selle kolmandama
wenna össaks olli sanud, eks se ei tous-
nud temmale hakkatusses kohhe fest, et
elli moistnud, omma wagga ja targa issa
juhhatamisest ausaste meles piddada ja
tüddimatta sedda mõda ellada! — Kuidas
arvate nüüd, mo armiad? Kedda neist kõ-
mest läbhäte ennestele ello-márgiks wdtma?

6.

Wina-pruukiinne maias faub wahhelt
järsko ja hðlboga.

Uhhed moisas olli tåanini se pruuð olnud,
et perele igga pi áw hommikul ja ðhtul

su-táis wina jäggati. Maia-wallitseja olli
selle wallemidtlemise peál olnud, kui peaf-
fid need su täied árrakulluma, perre rahwa
joudo tuggewamaks tðsta, ja rángema tó
fallal neid terwise jures hoida. Olli pea-
legi lootnud, nenda teniad keelda, kõrtisid
otsimast sedda, mis koddo kätte said. —
Et agga sesamma pahha kõrtsi te ei jánuud
segipárrast monne polest mitte koggone
kaimata, ja fest, et maia-wallitseja isse wast
hiljaste, nende wágga armsa ja tullusa
ramatude läbbi, mis se ausik Rawisa
Krahivi Herra on firjotanud, olli teáda
sanud, kuida igga su-táis jo mitmele kur-
jaks kiufajaks woiks tulla; astus maia-
wallitseja ühhel hommikul perre sdma-laua
jure, ja ütles selle teniale, kes jo täieste
lakslümmend nelli aastat seál perres olli
paigal olnud, ja kelle holeks pruali ja
monne mu tarnidusse ammet olt antud,
et pidvi fest aiaast se eest hoolt kandma,